

Cuvântul Viații

Decembrie 2022

„Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este o Stâncă veșnică” (Is 26,4).

Cuvântul de viață pe care ne dorim să-l trăim în această lună este preluat din Cartea Profetului Isaia, un text amplu și bogat, foarte drag și tradiției creștine. De fapt, conține pagini mult iubite, precum anunțarea lui Emanuel, „Dumnezeu cu noi”¹ sau chiar figura Slujitorului suferind², care constituie fundalul relatărilor pătimirii și morții lui Isus.

Acest verset face parte dintr-un cânt de mulțumire pe care profetul îl pune pe buzele poporului Israel când, după ce a trecut de cumplita încercare a exilului, se va întoarce în cele din urmă la Ierusalim. Cuvintele lui deschid inimile spre speranță, pentru că prezența lui Dumnezeu lângă Israel este fidelă, neclintită ca stâncă; El însuși va sprijini toate eforturile poporului în reconstrucția civilă, politică și religioasă.

În timp ce cetatea se credea „semeață”, va fi coborâtă la pământ³, pentru că nu a fost construită după planul de iubire al lui Dumnezeu, cea construită pe stâncă apropierea Lui se va bucura de pace și prosperitate.

¹ Cf. *Is* 7,14 și *Mt* 1,23.

² Cf. *Is* 52,13-53,12.

³ Cf. *Is* 26,5.

„Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este o Stâncă veșnică”

Cât de actuală este această nevoie de stabilitate și de pace! Și noi, personal și colectiv, trecem prin momente întunecate ale istoriei, care amenință să ne zdrobească sub greutatea incertitudinii și a fricii pentru viitor.

Cum putem depăși tentația de a ne lăsa copleșiți de dificultățile prezentului, de a ne retrage în noi și de a cultiva sentimente de suspiciune și neîncredere în ceilalți?

Ca și creștini, răspunsul este cu siguranță „reconstruirea” cu curaj în primul rând a relației de încredere cu Dumnezeu, care în Isus a devenit aproapele nostru pe drumurile vieții, chiar și cele mai întunecate, mai înguste, mai întortocheate și mai abrupte.

Dar această credință nu înseamnă a rămâne în așteptare pasivă. Dimpotrivă, ne cere să muncim din greu, să fim protagoniști creativi și responsabili în construirea unui „oraș nou”, întemeiat pe porunca iubirii reciproce. Un oraș cu ușile deschise, primitor pentru toți, în special pentru „săraci și asupriți”⁴, care au fost întotdeauna favoriții Domnului.

Și pe această cale suntem siguri că vom găsi cu ca însoțitori mulți bărbați și femei care cultivă în inimile lor valorile universale de solidaritate și demnitate a oricărei persoane, respectând creația, „casa noastră comună”.

„Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este o Stâncă veșnică”

În satul spaniol Aljucer, o întregă comunitate se angajează să construiască relații de fraternitate prin forme de participare deschisă și incluzivă.

Relatează: „În vara anului 2008 am înființat o asociație culturală, cu scopul de a desfășura diverse tipuri de activități, atât din proprie inițiativă, cât și în colaborare cu alte asociații locale, pentru a promova spații de dialog și proiecte umanitare internaționale.

⁴ Cf. Is 26,6.

De exemplu, din primul an, am promovat o cină de solidaritate pentru proiectul *Fraternity with Africa*, pentru a finanța burse de studiu pentru tinerii africani angajați să lucreze în țara lor timp de cel puțin cinci ani. Sunt unele cine care adună aproximativ două sute de persoane, la care colaborează comercianți și asociații.

Suntem foarte fericiți că lucrăm de ani de zile cu o altă asociație. Împreună organizăm un eveniment anual, deschis personalităților din lumea culturii, muzicii, picturii și literaturii, dar și exponenților din lumea politicii, economiei și medicinei. Este o oportunitate pentru toți de a împărtăși experiențe de viață și cele mai profunde motivații pentru alegerile lor”⁵.

„Încredeți-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este o Stâncă veșnică”

Suntem în așteptarea Crăciunului. Să ne pregătim pentru el, primindu-l imediat pe Isus în Cuvântul Său.

Este stâncă pe care să construim și orașul oamenilor: «Să-l întrupăm, să-l facem al nostru, să experimentăm ce putere de viață eliberează, dacă este trăit, în noi și în jurul nostru. Să ne îndrăgostim de Evanghelie până la punctul de a ne lăsa transformați în ea și s-o revărsăm asupra altora. [...] Nu vom mai trăi noi, Cristos se va forma în noi. Vom atinge cu mâna liberarea de noi înșine, de limitele noastre, de sclaviile noastre, nu numai atât, dar vom vedea explodând revoluția de iubire pe care Isus, liber să trăiască în noi, o va provoca în țesutul social în care suntem cufundați”⁶.

Letizia Magri

⁵ Experiență extrasă din situl www.focolare.org.

⁶ C. Lubich, Cuvântul vieții septembrie 2006, in eadem, *Parole di Vita*, sub îngrijirea lui Fabio Ciardi (Opere di Chiara Lubich 5; Città Nuova, Roma 2017), p.790.

